Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 208. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 2, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 2-го ЛИСТОПАДА 1995 р. Ч. 208. РІК CII.

ТРИВАЄ ВІЗИТА Л. КУЧМИ ДО АРҐЕНТИНИ І ЧІЛЕ

Київ (Р. Р.). — У вівторок, 31-го жовтня, „Урядовий Кур'єр" повідомив, що Президент України Леонід Кучма 27–28-го жовтня відвідав Арґентину, де президент Арґентини влаштував прийняття на його честь.

Під час зустрічей з президентом, головою Верховного суду, членами уряду та президії Арґентинської Ради з міжнародних відносин Президент Кучма поінформував про ситуацію в Україні і становище держави у світовому аспекті. Зазначивши, що Україна виступає за ядерне роззброєння і зміцнення світової безпеки, Президент зазначив, що це є важкий тягар, оскільки ядерне роззброєння несе загрозу екологічну. Тому керівництво України запропонувало на сесії ООН встановити для держав, які добровільно відмовилися від ядерної зброї, особливий статус, що передбачав би колективні ґарантії безпеки і консолідовану фінансову підтримку.

Україна своїм географічним розташуванням призначена бути поєднуючим фактором між Европою та Азією, північною і південною Европою, сказав Президент Кучма і додав, що у партнерських відносинах з Росією Україна дуже зацікавлена, оскільки на сьогодні на Росію припадає 40 відсотків експорту і 55 відсотків імпорту. Однак, Україна і далі оборонятиме принципи рівноправ'я, взаємоповаги і територіяльну цілісність у відносинах між обома країнами. Найширші політичні й економічні відносини Україна розвиватиме з країнами Західньої Европи, Близького Сходу, Азійсько-Тихоокеанським реґіоном та Латинською Америкою.

На зустрічі з командуванням військово-морських сил Арґентини Л. Кучма зазначив, що Україну повинні знати не лише з її політичних ініціятив міжнародного характеру, але й завдяки експортним можливостям.

Тепер Президент Кучма перебуває в Чіле.

Україна приєдналася до статуту Ради Европи

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 31-го жовтня, 256 голосами „за" і 5 „проти" депутати ухвалили закон про приєднання України до статуту Ради Европи.

Із доповіддю виступав заступник міністра закордонних справ України Володимир Хандогій, співдоповідь робив голова Комісії у закордонних справах і зв'язках з СНД Борис Олійник.

Опір ухваленню цього закону чинили представники фракції „Комуністи України", які наполягали на розгляді у пакеті із зазначеним законопроєктом питання про приєднання України до Міжпарляментарної асамблеї держав-учасниць СНД.

Відповідаючи на запитання першого заступника міністра закордонних справ, депутата Антона Бутейка „Чи заперечується вступом до РЕ повноправна участь України у структурах СНД", Б. Олійник відповів: „Ні, це підтверджується статтею 1 статуту РЕ". Питання про приєднання України до МПА включено у порядок денний на наступний тиждень.

Б. Олійник, коментуючи можливість скасування смертної кари в Україні, сказав, що „вступаючи у РЕ ми не зобов'язувалися відразу сьогодні скасовувати смертну кару. Але тенденція до цього послідовна і ми до цього обов'язково прийдемо".

Торгівці наркотиками зазнають невдач

Вашінґтон. — З уваги на те, що останнім часом Уряд президента Билла Клінтона зробив усякі можливі заходи, щоб припинити переминання ґрошей з продажу наркотиків в ЗСА через місцеві банки, колюмбійське картельське керівництво почало шукати інших доріг.

Згідно з слідчими державних виконавчих органів у Ню Йорку, Гюстоні, Лос Анджелесі та Маямі викрито цілий ряд малих і більших фірм, що їх торгівці наркотиками вживають для переминання фондів і висилки їх до Колюмбії. Роберт Ґелбард, заступник секретаря Державного департаменту для справ ліквідації наркоманства твердить, що ця зміна викликана виключно натиском державних властей на місцеві банки та їхню діяльність. Тепер він уважає, що доконче є інформувати американські підприємства про ці нові заходи торгівців наркотиками на терені ЗСА, бо дуже часто підприємства стають просто жертвами, не знаючи з ким мають діло.

Тепер державні та митні власті через одне слідство в Ню Йорку натрапили на відкриття, що понад 105 американських фірм приймали заплату за свої товари, що їх висилали до Колюмбії, саме ґрішми з продажу наркотиків, велика кількість з них зовсім не свідомі, що цим допомагають нелеґальній торгівлі наркотиками. Таким та іншими способами, колюмбійські торгівці наркотиками в ЗСА відправляють до Колюмбії майже половину своїх 6 блн. дол. приходу річно.

ПОЧАЛИСЬ ПЕРЕГОВОРИ В СПРАВІ БОСНІЇ

Вашінґтон. — Про гостру ворожнечу між державними керівниками Боснії, Хорватії та Сербії всім відомо, бо події пройдених чотирьох років на території колишньої Югославії про це повсякденно нагадують. Уряд президента Билла Клінтона намагався досі бути допоміжним у всяких спробах замирення на Балканах, але керівництво тих спроб було в руках европейських союзників. Кількакратні спроби і навіть обіцянки всіх воюючих фракцій досі не дали ніяких позитивних успіхів, а навпаки, у деяких випадках були використані для більших жорстокостей чи територіяльних користей, не зважаючи на присутність миронових військ ООН.

Вкінці ЗСА вирішили якось цьому зарадити і, знайшовши слабі у місця всіх трьох державних мужів, таки приневолили їх зустрітися віч-на-віч і для цього обрали маловідоме військове летовище біля Дейтону, Огайо, яке все ж таки має відповідні приміщення для всіх трьох делеґацій, відповідно віддалені одні від одних, щоб небуло будь-яких несподіваних конфронтацій. Президенти Боснії, Алія Ізетбеґович, Сербії Слободан Мілошевіч і Хорватії Франьо Туджман завдяки вмілим дипломатичним заходам заступника секретаря Державного департаменту Ричарда Голбрука таки прибули на означене місце.

Переговори в справі замирення розпочалися в середу, 1-го листопада, у присутності державного секретаря Воррена Кристофера та його заступника Р. Голбрука. Уряд президента Б. Клінтона сподіється, що ця спроба буде успішною, бо після чотирьох років війни, чверть мільйона людських жертв, трьох мільйонів втікачів та руїни колишньої Югославії таки прийшов час якось цю справу полагодити.

Міністер юстиції критикує заяву генерального прокурора

Київ (УНІАР). — Засоби масової інформації поширили заяву генерального прокурора України Григорія Ворсінова щодо смертної кари, яку він зробив на своїй першій пресконференції 27-го жовтня у Дніпропетровському. Генеральний прокурор, між іншим, виступив проти запровадження мораторію на виконання смертних вироків.

У зв'язку з цим 30-го жовтня оприлюднив заяву міністер юстиції України Сергій Головатий. У ній, між іншим, сказано, що „заява генерального прокурора України свідчить про, м'яко кажучи, недостатню професійну обізнаність з цього питання та невисокий рівень політичної культури Г. Ворсінова". С. Головатий підкреслює, що „особисте становище генерального прокурора щодо запровадження мораторію на виконання смертних вироків завдає моральної шкоди керівництву України, підриває суттєво зрослий за час виконання процедур входу до Ради Европи міжнародний авторитет України в ділянці виконання міжнародно-правних зобов'язань та утвердження европейських стандартів прав людини в Україні". У заяві міністра юстиції підкреслено, що саме напередодні 9-го листопада, коли Комітет міністрів Ради Европи має ухвалити остаточне рішення стосовно набуття Україною повноправного членства в РЕ, така заява — „удар ножем в спину України".

Податкова система не сприяє зборові

Київ. — Тут у четвер, 26-го жовтня, часопис „Істерн Економіст Дейлі" повідомив, що на круглому столі, присвяченому податковій системі України, урядові особи заявили, що лише 30-40 відсотків усіх підприємств країни сплачують податки.

Офіційні особи з Державної Податкової Інспекції сказали, що причиною незадовільного стягнення податків є складна податкова система України. Із 36 податків, якими обтяжується підприємства і споживачів, чотири приносять найбільший дохід. Це — податок на додаткову вартість, податок на продукти внутрішнього виробу, податок з доходу підприємств і особистий податок із заробіків.

Лідер Гамас закликав до припинення терору

Єрусалим. — Лідер палестинської екстремістичної організації Гамас шейх Аґмед Ясін закликав своїх послідовників „дати шанс для миру", припинити збройні напади на ізраїльтян і взяти участь у перших загальних виборах на території палестинської автономії.

Цілком спаралізований шейх Ясін відбуває довічне ув'язнення в ізраїльській

(Закінчення на стор. 4)

Готуються зміни до чорнобильських законів

Київ (Р. Р.). — Тут у понеділок, 30-го жовтня, українське телебачення повідомило, що Верховна Рада планує внести зміни до чорнобильських законів.

За словами голови Комісії Верховної Ради з питань катастрофи на Чорнобильській АЕС Володимира Яценка, Кабінет Міністрів запропонував на розгляд українського парляменту проєкт концепції про соціяльний захист громадян, що потерпіли в наслідок катастрофи на Чорнобильській АЕС. Проєкт начебто передбачає „суттєві скорочення" переліку населених пунктів, що підпадають під третю та четверту зони, уражені радіацією. За словами Яценка, комісія протестуватиме проти такого скорочення і навіть підтримуватиме включення до переліку уражених зон нових населених пунктів.

Зміни до законодавства встановлять твердішу формулу визначення інвалідів другої і третьої груп та встановлять норми соціяльного захисту дітей, хворих на рак щитовидної залози, незалежно від місця проживання дитини.

Українські монети користуються великим попитом

Київ (Р. Р.) — У п'ятницю, 27-го жовтня, на Українській міжбанківській валютній біржі Національний Банк України провів перший авкціон з продажу ювілейних монет, випущених цього року.

Монети, присвячені Богданові Хмельницькому, містам-героям Києву, Керчу, Одесі, Севастополю і 50-річчю перемоги у Другій світовій війні, продавалися і окремо, й в наборі. Авкціон пройшов надзвичайно успішно.

За пропозицій від 2,000 до 5,000 монет комерційні банки намагалися придбати загалом від 10,000 до 23,000. Національний Банк встановив початкову ціну в 500,000 карбованців за номінальної вартости 200,000 карбованців. Монети розпродано за ціну від 550,000 до 850,000 карбованців. Найдорожчими були монети, присвячені Богданові Хмельницькому і Керчу. Набір монет коштував 3 мільйони 600,000 карбованців.

Заяви на участь у торгах подали 23 банки.

У день консолідації „лівих" бракувало консолідації

Київ (Р. Р.). — Тут у середу, 25-го жовтня, мала відбутися давно планована широкомасштабна акція протесту проти дій Уряду, організована комуністами і соціялістами.

Акція відбулася, але замість очікуваних багатьох тисяч людей, участь у ній взяло кілька сотень, та й серед них частина була звичайних спостерігачів та представників преси. В кінці робочого дня, о 5-ій годині люди, переважно пенсійного віку, зібралися на площі перед заводом „Арсенал" на віче в рамках так званого Дня єдиних дій трудівників.

Промовці закликали робітників взяти владу у свої руки, вимагали резиґнації Президента і ліквідації „буржуазного" парляменту. Вони також вимагали негайних і дійових заходів для „врятування" вітчизняної промисловости, введення в дію закону про оплату праці, який забезпечив би прожитковий мінімум, повернення людям права на працю, безплатне лікування, навчання і житло. Але в першу чергу вимагали націоналізації комерційних банків, ліквідації комерційних структур з конфіскацією всього, що вони встигли надбати. Вимагали також припинення приватизації та продажу землі.

Напередодні у приміщенні Верховної Ради, представники Всеукраїнської Спілки

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

Знесення смертної кари має прихильників і противників

КИЇВ. — "Право на життя дається людині природою і держава не повинна позбавляти її цього права", — заявив міністер юстиції Сергій Головатий, спростовуючи твердження тих, хто вважає, що зі знесенням смертної кари злочинність в Україні різко зросте. Світовий досвід не виказує жодної залежности між наявністю смертної кари і кількістю важких злочинів, стверджує С. Головатий. Сьогодні Україна посідає перше місце в Европі за кількістю смертних вироків на душу населення: торік було розстріляно 150 чоловік, за перше півріччя цього року — 74. "А тим часом мораторій на виконання смертних вироків є однією з умов прийняття України до Ради Европи", — нагадав міністер.

„Ліві" не помирилися з „правими"

ЛУЦЬК. — Тут 25-го жовтня на Театральній Площі було дозволено провести віче „лівим" силам області. „Праві" теж замовили віче і їм дозволили 29-го жовтня на тому ж місці. Однак 25-го жовтня в одному кінці площі зібралися „ліві", а в другому „праві". Віче „правих" проходило біля Свято-Троїцького собору УПЦ КП. Під церковні дзвони обидва віча вирушили один на одного. Довелося втрутитися Національній Ґвардії та кінній міліції.

У Чернівцях перебувала делеґація Великобританії

ЧЕРНІВЦІ. — Тут 20-го жовтня перебувала делеґація уряду Великобританії, яка ознайомилася з соціяльно-економічним та політичним станом області, розвитком взаємин з закордонними сусідами, прикордонними проблемами та становищем національних меншин в області. Перший заступник голови облдержадміністрації Михайло Романів ознайомив гостей з головними пріоритетами в економічному розвитку Буковини. Делеґація Великобританії відвідала університет, спеціялізовану школу-гімназію.

Парлямент ратифікував економічні угоди

КИЇВ. — 20-го жовтня Верховна Ради України ратифікувала угоду між урядами України та Великої Соціялістичної Народної Лівійської Арабської Джамахірії про торговельне економічне співробітництво. Ратифіковано також угоду між урядами України та Болгарії про взаємне сприяння та захист інвестицій. Верховна Рада ратифікувала угоду між урядом Чеської Республіки про взаємне сприяння та захист інвестицій.

В. Купцова хочуть поновити на посаді прокурора

СИМФЕРОПІЛЬ. — Комісія Верховної Ради України дійшла до висновку, що звільнення генерального прокурора Автономної Республіки Крим було незаконним. „Підстав для звільнення Валентина Купцова з посту генерального прокурора Республіки Крим не було", — сказано у висновках комісії. За висновками Комісії наказ генерального прокурора України Владислава Дацюка про усунення В. Купцова було видано з порушенням закону України про прокуратуру, при підтримці та з ініціятиви прем'єр-міністра Криму Анатолія Франчука і голови Верховної Ради Криму Євгена Супрунюка. Комісія вважає, що В. Купцов був принциповим у питаннях дотримання законности.

О. Мороз відвідав Житомирщину

Київ (Р. Р.). — В суботу, 28-го жовтня, відбулася пресова конференція голови Верховної Ради України Олександра Мороза з підсумками урядової поїздки по Житомирській області.

О. Мороз

За словами голови парляменту, він відвідав Житомирщину з метою ознайомлення із ситуацією в області напередодні розгляду в парляменті поправок до закону про інвалідів Чорнобиля та ліквідаторів катастрофи.

На зустрічі 27-го жовтня з науковцями Інституту сільського господарства Полісся Академії Аграрних Наук України О. Мороз зазначив, що „програма відтворення нешкідливого виробництва сільсько-господарської продукції у радіяційно-забрудненій зоні Полісся вимагає включення чужоземного капіталу" і пообіцяв порушити це питання перед Президентом України. Працівники інституту вимагали вирішення на державному рівні питань використання місцевих родовищ фосфорних добрив і затвердження державної програми „Льон", оскільки ця культура дає найбільші врожаї саме в цьому реґіоні.

О. Мороз відвідав коростенський фарфоровий завод, завод в Ємільчині, де молодим ще працювати, і зустрівся з депутатами місцевих органів влади. Він також взяв участь у нараді директорів підприємств і керівників установ, де вислухав немало обурень з приводу зрівняння у пенсійному забезпеченні громадян. О. Мороз запевнив, що зміни до Чорнобильського законодавства не погіршать забезпечення постраждалих.

Голова Державної Ради сказав, що „приєднання України до Міжпарляментарної асамблеї СНД — не ярмо на шию, як дехто заявляє, а забезпечення правних міждержавних демократичних відносин". За його сло

(Закінчення на стор. 4)

Вкладники вимагають перевірки трастів

Полтава. — Полтавське міське товариство захисту прав вкладників у листі до Президента України вимагає вжиття заходів для повернення громадянам ґрошей, вкладених у довірчі товариства та забезпеченеві компанії, розслідування їх діяльности та усунення керівників, які сприяли створенню спритливих для шахраїв умов.

„Кампанія з розслідування діяльности шахраїв із псевдотрастів комісією, очоловною віцепрем'єром Василем Дурдинцем, стала черговим окозамилюванням. Вона не дає ніяких конкретних результатів для повернення ґрошей ошуканим", — сказав голова товариства Віталій Попенко.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 30-ГО ЖОВТНЯ, Палата Репрезентантів голосами 315 до 103 схвалила резолюцію, в якій говориться про те, що ЗСА не повинні висилати, чи навіть давати будь-яке зобов'язання, що американські війська будуть охоронцями боснійського замирення без дозволу Конгресу. І це напередодні мирних переговорів, які мають розпочатися у Дейтон. Хоча ця резолюція Палати Репрезентантів не є легально зобов'язуючою, то все ж таки вказує, що опозиція стосовно ангажування американських вояків у Боснії не є надто популярною серед конгресменів. Це, на думку аналітиків, не є допоміжним у намаганнях Уряду президента Билла Клінтона полагодити мирними заходами існуючий конфлікт на Балканах.

ЕЛІЗАБЕТ ГЕНФОРД-ДОЛ, дружина республіканського сенатора з Кензасу, провідника сенатської більшости та кандидата у президентських виборах 1996 року, яка є президентом Американського червоного хреста вирішила взяти безплатну відпустку. Е.Дол сказала, що робить це для того, щоб допомогти своєму чоловікові у виборчій кампанії, а також щоб охоронити організацію Американського червоного хреста від можливих закидів політизації. Вона крім того сказала, що коли її чоловік оберуть наступним президентом ЗСА, і вона стане Першою леді, то тоді буде також першою, яка працюватиме цілий день поза Білим Домом. Як би воно не було, до праці вона повернеться аж після виборів 1996 року.

У СВІТІ

КУВАЙТ ЗВЕРНУВСЯ до ООН з проханням застосувати тиск на Ірак, щоб той виконав свої фінансові зобов'язання і сплатив еміратові у формі військових репарацій 104 блн. дол. Голова кувайтської комісії в питаннях репарацій Аділь Асім підкреслив, що невиконання Багдадом умов виплати робить комісію неспроможною допомогти кувайтським громадянам, які потерпіли під час іракської агресії. Щодо шкод, заподіяних іракцями кувайтській екології у вигляді підпалу сотень нафтових родовищ, то їхньої суми дотепер не визначено навіть приблизно. Кувайт також звинуватив Йорданію, що вона допомагає Іракові відбудовувати його збройні сили. У зв'язку з цим А. Асім від імени свого уряду запропонував розмістити групу міжнародних спостерігачів на йордансько-іракському кордоні, який залишається відкритим.

ПОВІДОМЛЕННЯ

до членів з виплаченими грамотами

Повідомляємо всіх хто одержав у вересні ц.р. лист із Головної Канцелярії про програму зміни виплаченої грамоти на грамоту з одноразовою вкладкою на підвищену суму, реченець продовжено до кінця жовтня ц. р. Вже висилаємо листи на жовтень. Користайте з нагоди та не відкладайте бо ця нагода не повториться.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Сенатор Б. Бредлі „продовжує діялог"

У серпні цього року 52-річний сенатор-демократ Билл Бредлі з Ню Джерзі раптом заявив, що не висуне свою кандидатуру до Сенату на чергову шестирічну каденцію. Цим він не лише засмутив своїх однопартійних колеґ, але й здивував багатьох політиків як з Демократичної, так і з Республіканської партій. До того ж рішення Б. Бредлі залишити Конґрес після закінчення його третьої каденції стало черговим ударом по Демократичній партії. Перед Бредлі уже п'ять сенаторів-демократів повідомили про це ж. Бредлі був шостим. Після нього ще два сенатори-демократи — Клейборн Пелл і Сем Нанн — проголосили, що мають досить „великої політики" і не будуть боротися за переобрання на наступну каденцію.

Як ми вже неодноразово повідомляли, торік демократи програли всі місця, які вони звільнили, і якщо в наступному році картина повториться, — а є всі підстави вважати, що так воно й буде, — то республіканці можуть дістати 60 місць у Сенаті, тобто дві треті, необхідні, щоб заперечити будь-яке вето президента.

Відповідаючи на численні запитання кореспондентів, сен. Бредлі намагався переконати їх, що він розчарувався в політиці обох партій — як Республіканської, так і своєї, Демократичної, мовляв, обі вони вже давно зайняті політичною боротьбою між собою і перестали звертати увагу на інтереси простих американців. „Ні одна партія, — сказав Бредлі, — не виступає від імени простих людей".

Цілком зрозуміло, що така відповідь санатора мало кого переконала, бо якби причина була в республіканцях, то він залишився б у Сенаті, щоб боротися з ними. Сен. Бредлі не приховував своїх поглядів і був одним з критиків клінтонівської політики, починаючи з американських відносин з Росією і закінчуючи федеральним бюджетом.

Невдовзі ситуація дещо прояснилася: наступного дня після офіційної заяви, що він не буде добиватися переобрання до Сенату, Б. Бредлі повідомив, що серйозно обдумує можливість боротися за Білий Дім як незалежний кандидат. „А як з фінансами?" — поцікавилися журналісти. Однак на пресовій конференції Бредлі так і не дав конкретної відповіді, як він думає фінансувати передвиборчу кампанію, яку незалежні кандидати, на відміну від партійних, повинні починати, як кажуть, на пустому місці, з нуля. А треба ж зібрати десятки мільйонів долярів! У той же час сенатор, ніби шукаючи виправдання, кинув досить загадкову репліку: „Я не відходжу. Я продовжу діялог з американським народом". Ці слова могли означати лише одне: Билл Бредлі дійсно має намір висунути свою кандидатуру на пост президента. Розуміється, не як демократ: будучи демократом „з крови і кости", він не буде боротися з однопартійцем Биллом Клінтоном. І не як республіканець: міняти партію — не в його правилах. А як незалежний кандидат. Як і Росс Перо три роки тому.

Та ось два місяці „справа Бредлі" ніби зависла в повітрі. Можливо, перебуваючи на літніх вакаціях, санатор зважив усі „за" і „проти", обдумав усі подробиці, перш ніж зважитися на наступний крок і „продовжити діялог з американським народом", як він недавно висловився. І цим новим кроком стала триденна поїздка до Каліфорнії, яку він здійснив минулого тижня. На здивовані запитання вашінґтонських журналістів про мету поїздки на східнє побережжя, сен. Бредлі відповів коротко: „Хочу відвідати громадські організації, церкви, школи, поговорити з людьми і дізнатися, що їх турбує". Особливо він підкреслив, що має намір зустрітися і поговорити „з простим народом".

Поговорити „з простим народом" можна і в рідному Ню Джерзі, і з ним можна обговорити наболілі проблеми і дізнатися, „що його турбує". Поїздка в Каліфорнію підтверджує думку, що сен. Бредлі, „продовжуючи діялог з американським народом", заодно „закладає фундамент" передвиборчої кампанії. Адже в Каліфорнії живуть не лише „прості люди", але й заможні, які, можливо, на думку Бредлі, відкриють гаманці, якщо кандидат на президента потребуватиме грошей. Як би там не було, але поїздка нюджерзького сенатора у Каліфорнію підтверджує, що незабаром матимемо ще одного кандидата на президентське крісло. На цей раз — з табору демократів.

М. Мельник

ЗАКОРДОННА ПОЛІТИКА КУЧМИ: ПРОУКРАЇНСЬКА ЧИ ПРОРОСІЙСЬКА?

Коли Президент Леонід Кучма був прем'єр-міністром, він звинувачував розрив між економікою України і Росії за економічні негаразди в Україні. Чи був це вислід його любови до росіян, чи, може, він просто послухав порад таких економістів старої дати, як головний редактор журналу „Економіка України" Лукінов? І ще одне питання: чи то любов до росіян, чи вдячність за підтримку у президентських виборах змусила Кучму до декларації про намір запропонувати законодавство, яке зробило б російську мову „офіційною" мовою України?

Недавно ми бачили на першій сторінці київського часопису товстими буквами надруковану цитату якихось учасників похорону Патріярха Володимира „У нас немає українського Президента ні українського уряду". Також у недавно оприлюдненому „Маніфесті української інтеліґенції", підписаному численними загальновідомими інтелектуалами та політиками, є повно оскаржень Уряду і Президента за антиукраїнську політику. Тому що ледве чи хтось з посторонніх людей знає, що Кучма дійсно думає, на питання ті можна відповісти на основі його і його Уряду кроків у закордонній політиці.

Після згаданих заяв і деклярацій Кучми, Єльцин був певний, що за допомогою новообраного Президента він зробив Україну сателітом Росії. Він робив різні спроби в тому напрямі. До них належали: проєкти спільного економічного простору, проєкт спільної оборони разом із спільними зовнішніми кордонами, можливість подвійного громадянства для українців і росіян, усунення державних кордонів між Україною і Росією та інші. Були теж спроби російської Думи прилучили до Росії Крим з допомогою „президента" Мєшкова та голови парляменту Криму.

Чи легко було тим намаганням ставити рішучий спротив? Воно цілком не було легко з огляду на Дамоклів меч у руках Росії у формі нафти і ґазу. (Дехто навіть лаяв Кучму за те, що він, мовляв, за ґаз хоче продати незалежність України). В середині вересня на засіданні кабінету міністрів Росії деякі міністри одверто говорили про потребу застосування економічного тиску на членів СНД начебто задля забезпечення прав і свобід російськомовного населення в тих країнах. Вирішили там теж робити державні замовлення тільки в тих підприємствах СНД, в яких працюють росіяни.

Беручи все це до уваги, я собі от так, на хлопський розум, думаю, що коли б Кучма потайки бажав зробити з України сателіта Росії, тоді у всіх тих ділянках, згаданих вище, він міг би цілком добре робити потягнення в напрямі обмеження суверенности України, виправдуючись необхідністю рятувати населення перед спровокованою росіянами економічною катастрофою. А може він навіть і не мусів би так сильно виправдовуватися, бо його підтримала б велика кількість комуністів і українських росіян. Можна теж завважити, що постава Верховної Ради в деяких ділянках цілком не була така тверда. Отже Кучма міг би піти в значній мірі слідом за Білоруссю і Казахстаном. Та він того не зробив і є надзвичайно важливо, щоб це йому признати.

Є теж проблема Договору про дружбу і співробітництво між Україною і Росією. Остання версія проєкту не була подана до загального відома. Та, наскільки мені відомо, українська сторона настоювала над того роду змістом договору, який би не надщерблював суверенности України. Приміром, українська сторона рішуче вимагала, щоб договір запевнив територіяльну цілість і недоторканість кордонів України, чого росіяни не хотіли зробити.

Найважніша проблема, посередньо пов'язана з договором, — це проблема Чорноморської фльоти. Воно виглядає так, що українська сторона підпише договір тільки тоді, коли проблема Чорноморської фльоти буде розв'язана. Тут люди журяться відсотками кораблів, що їх росіяни віддали б Україні. Та ті відсотки — це відносно дрібна річ. Дійсно важливі речі — це намагання росіян усунути з Севастополя українську фльоту і втримання своєї фльоти в Севастополі не у формі винайму приміщень на якийсь визначений час, а у формі безтермінового права росіян на володіння тими приміщеннями. В такий спосіб на практиці Севастопіль став би територією не України, а Росії. Які гарні можливості для політичного шантажу не тільки Криму, але й цілої України!

Коли б ще Севастопіль був єдиною пристанню, яка дозволяла б Росії виповняти її великодержавні амбіції за допомогою доступу до Чорного і Середземного морів. Та вона має, приміром, Новоросійськ, який навіть так далеко від Севастополя віддалений не є. Отже, чому б там не розташувати своєї фльоти? Свого часу Єльцин заявив, що Чорноморська фльота була, є і буде російською. Але ж в Новоросійську фльота та затрималася б і чорноморською, і російською. В дійсності Кучма міг би навіть запропонувати росіянам, що він зрікається всіх кораблів Чорноморської фльоти і навіть дасть їм частину грошей на розбудову приміщень у Новоросійську, щоб тільки в заміну за те росіяни забралися з Севастополя.

Є досить очевидним, що проблема Чорноморської фльоти — це не є проблема поділу кораблів. Це найбільш яскравий вислів російського імперіялізму. В тій справі Уряд України веде проукраїнську, а не проросійську політику і він ні за яку ціну не повинен поступитися росіянам. Дотепер він це робив. Треба надіятись, що ту стійкість він втримає й на майбутнє.

Другою основною проблемою побіч Чорноморської фльоти є можливе членство сусідів Росії в Північно-Атлантійському Оборонному Союзі, тобто в НАТО. Організація та — це перш за все американсько-европейський оборонний договір: коли хтось нападе на одного члена, тоді всі інші зобов'язані його боронити. НАТО хоче прийняти в члени Польщу, Чехію, Мадярщину та інші країни. Росія, з її точки зору, цілком коректно вважає, що такий крок був би спрямований проти неї, тому що в тому випадку вона мала б набагато менше можливостей робити політичний і військовий тиск на своїх сусідів.

Український Уряд в даний час не робить старань стати членом НАТО. Він теж не засудив кривавої розправи Росії над Чечнею. Чи можна це вважати проросійською політикою? Я не думаю. Щоб стати членом НАТО, треба задовольнити певні умови. Уже з тої причини Україна не могла б стати членом НАТО, якби навіть хотіла. Вона мусіла б кілька років почекати. Та економічна залежність України від Росії не дозволяє на такі жести чи відносно Чечні, чи відносно НАТО. Це далеко ще не значить, що закордонна політика України іде в напрямі виключної приналежности до якогось східнього бльоку під керівництвом Росії та ізоляції від Заходу. Приміром, Україна, мабуть, незадовго стане членом Центральної Европейської Ініціятиви. Її вступ в ту організацію підтримують Польща, Чехія, Словаччина та Угорщина.

Дуже цікава річ — відносини між Україною і Польщею. Недавно прем'єр-міністер Євген Марчук був у Варшаві де, між іншим, голова польського уряду Олекси завважив, що він пропонував міністрові оборони ЗСА Перрі створити спільну бриґаду українських, польських та американських вояків для проведення миротворчих операцій. Про спільний українсько-польський батальйон обі сторони уже domовились. Відвідала Україну і делеґація польського сойму на чолі з його маршалком Зихом. На думку Зиха, Україні потрібна Польща, а Польщі — Україна. Можна цілком добре припустити, що багато польських політиків вважають тісний політичний і економічний союз між Україною і Польщею надзвичайно корисним. Такий союз скріпив би респект України і Польщі в їх відносинах з іншими державами, зокрема з Росією.

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Світлана Кузьменко

Виступ „Візантійського хору" з Голляндії в Торонто

У неділю, 15-го жовтня ц. р., в заповненій залі на 1,400 місць, Торонто Метро конвеншен сентер, виступив відомий „Візантійський хор" з Утрехту, Голляндія. Хор, що складається виключно з голляндців, прибув до Канади у 45-річний ювілей свого заснування у складі 47-ми хористів під керівництвом молодого дириґента Ґріґорі Саролеа. Ґріґорі Саролеа народився в Голляндії 1967 року.

Згідно з програмою концерту, хористи в хорі — різних професій, вони виконують виключно український репертуар українською мовою, а називається хор „Візантійським" тому, що він розпочав свій репертуар з релігійних пісень, зв'язаних з візантійським релігійним обрядом.

Цей унікальний ансамбль заснований 1951 року д-ром Мирославом Антоновичем — довголітнім професором на факультеті музикології Утрехтського університету, автором багатьох наукових праць з ділянки музики та низки хорових композицій і музичних творів для симфонічної оркестри. Д-р Мирослав Антонович був першим дириґентом хору донедавна — до відходу його на пенсію.

„Візантійський хор" поступово включав до свого репертуару українські народні пісні. Крім багатьох виступів на радіо та на телевізійних програмах у Голляндії, хор виступав на великих сценах европейських міст, а також у 1990 році відбув своє турне по Україні, де його концерти оваційно вітали. З того часу хористи посилають в Україну допомогу лікарням та в будинки для сиріт.

Програма концерту складалася з 15-ти релігійних і 20-ти народних творів відомих українських композиторів. Частину програми „Візантійський хор" виконав разом з хором „Веснівка" під керівництвом, на зміну, дириґентів обох хорів.

Хор дістав багато привітань від високих достойників канадського уряду: від прем'єр-міністра Канади Жана Кретьєна, генерал-губернатора Канади Ромео ЛеБланка, лейтенант-губернатора Канади Генрі Жакмана, прем'єр-міністрів провінцій Канади — Онтаріо та Квебек, амбасадора України в Канаді Віктора Батюка й українських центральних церковних і громадських організацій.

Цей концерт, як і концерти „Візантійського хору", які відбулися по містах східньої Канади, включно зі столицею Канади Оттавою, був великим проєктом хору „Веснівка", який увінчався значним успіхом.

Присутні на концерті — українці й неукраїнці, зокрема голляндці, — оваційно вітали виступи двох хорів і не можна було не зауважити сліз у слухачів у залі й на сцені — в хористів.

Хор наспівав 10 альбомів платівок і 2 касети з українськими народними піснями й справді є прекрасним амбасадором української культури за кордоном, особливо в теперішній час, коли через сучасні економічні труднощі працювати для української культури рідним людям в Україні, а зокрема висилати її носіїв для пропаґування української культури за кордоном, дуже тяжко.

„Візантійський хор" із своїм дириґентом Ґріґорі Саролеа.

Любов Дмитришин-Часто

ЗАДЛЯ НАШОЇ ЄДНОСТИ

III

Їх нема і нема де прихилити творчу голову кожному з тих, в кому горить іскра Божа. Грошей своїх ще нема стільки, щоб спромогтися на ав-торську виставку на власний кошт (обрамити картини, оплатити залю), видати прозовий чи поетичний твір, влаштувати авторський вечір або концерт. Усі — на роботах — хто де. І нема нікого в діяспорі, хто б подбав про ті роздрібнені таланти, що просочилися з української землі на американську, хто б зібрав їх до єдиного гурту і сказав: ми на вас чекали так само, як і на тих, хто приїжджає сюди на запрошення (тимчасово): кого привозять, спонзорують, для яких влаштовуємо концерти, доповіді, зустрічі. Ми любимо вас і ви нам потрібні...

Справді, таких слів не сказано ще нікому. І нікому не запропоновано допомогти, як творцеві. І все, звичайно, упирається в фонди. Нема кому, бо нема грошей. Були б гроші — було б кому щось і зробити. Кажуть, нюйоркська „Самопоміч" допомагає новоприбулим влаштовуватись на працю... Добра справа, якщо це справді так. Але чому б усім українським „Самопомочам" не подбати спільно про збереження і збагачення української культури на американському континенті за рахунок новоприбулих сил? Скажімо, чому ж не взяти на свій спільний кошт утримання спеціяльного приміщення (або залі) для влаштування клюбу творчих людей, чи як би там його не назвати? А буде місце — знайдуться й сили, охочі до праці. Спільними силами можна новоприбулому мистцеві допомогти в оформленні його робіт для виставки. І це не тільки підтримка для нього, це ще одна можливість для української громади зібратися разом, приязно погомоніти, прилучитися до рідної культури, пізнати нове ім'я. Тут можна б послухати нових співаків, музикантів, письменників, влаштовувати їх творчі вечори, зустрічі з громадою, навіть традиційні наші свята проводити — Святого Миколая, Різдвяну Ялинку, особливо для дітей, залучаючи мистців — членів клюбу до програми, щоб кругозір українських дітей в З'єднаних Стейтах Америки розширювався до меж України.

Таке ж прикре становище і з українськими виданнями в Америці. Наприклад, цього літа, в липні, закрився єдиний в усій світовій українській діяспорі дитячий журнал „Веселка", люблений і малими, і дорослими, на видання якого впродовж сорока років знаходилися гроші, а тепер, коли українські фінансові організації розбагатіли і могли б видавати цей журнал за фонди із зароблених процентів, виявилося, що важко спромогтися на яких кільканадцять тисяч в рік, бо це — видатки, а не прибутки. А яких моральних втрат зазнає українська дитина, ніхто не врахував, бо це не вимірюється грішми, на це є інші виміри — недосяжні економістам. Тим часом українські діти в усіх країнах, куди надходив журнал „Веселка", в тому числі й в Україні та Росії, справді втратили улюблений журнал, який мав академічні традиції, був доступний для дітей різних вікових груп. Листи про неможливість закриття „Веселки" продовжують надходити і тепер до редакції газети „Свобода", при якій існував журнал „Веселка", на жаль, це нікого не тривожить, хоч є в діяспорі організації, які могли б виділяти фонди на продовження її видання. Навіть якби довелося робити це вскладчину, то варто робити, бо це — для виховання наших же дітей. На межі закриття сумівський журнал „Крилаті". Дехто каже — нема кому читати їх в діяспорі. Неправда, якщо чиїсь діти не вчаться української мови, це не означає, що всі не вчаться. Багато дітей відвідують школи українознавства, та вчителі, на жаль, не використовують дитячі періодичні видання для читання в клясах, ба навіть не вважають за потрібне порадити дітям і батькам передплачувати їх, дехто навіть не знає, що такі видання є в діяспорі. А як потрібні ці журнали тим дітям, які приїхали в останні роки і приїжджають тепер з України! Вони звикли читати рідною мовою. А їх прибуло тисячі. Вони скоро включаться в американський світ, але щоб не забули рідної мови — наше завдання.

Навчімся нарешті бачити за малим — велике. Фонди — це мале (бо вони є!), виховання підростаючого покоління — це велике (втратимо цей час — втратимо власну ідентичність!). Як можемо ми — великі будівники — миритися з цим?! Будуємо, реставруємо, купуємо будівлі під різні установи, а видання для своїх же дітей не хочемо втримати, бо... дорого! Яких 30,000 дол. на рік для всієї української громади на видання дитячих журналів — це дорого?

Дивімся вперед і ми добачимо багато такого, що сколихне наші душі до кращих справ. Бо топтання на місці може й збагачує капітал, але не збагачує нашого культурного й духового життя на поселеннях. Одними фестивалями, осінніми забавами та маланками, які проводяться також більше заради гроша, ніж задля здруження української громади, не доможеться порозуміння поколінь, старої і нової еміґрації, не знатимемо, кого маємо тут, серед себе, хто і наскільки може віддати себе для громади.

Українська незалежна держава живе і діє. І це — прекрасно! Здійснилась наша мрія. Але ми живемо тут, в Америці, і наша справа продовжувати зберігати себе, свою духовість, як це тривало досі. Тож не допускаймо, щоб закривалися наші організації — великі чи маленькі — навпаки, їх треба розвивати, бо прибувають нові сили, українські люди, які не обділені талантами, не позбавлені бажання працювати для рідного народу, які прагнуть прилучитися до українських церков, пізнати життя американських українців, щоб повчитися і собі починати, за їх прикладом, власне життя в діяспорі.

Це — тема для роздумів для всіх: і тих, хто керує громадськими фінансовими організаціями, і тих, хто має власні великі підприємства та гроші, і тих, хто професійно живе американським життям, і тих, хто ніяк не прилучений до названого вище, але має українське серце й українську душу і вважає новоприбулих рідними людьми та не хоче дати їм загубитися в американському світі безповоротно. Ми всі — одного кореня і одного роду-племені! Вчені, менш вчені (проте неграмотних серед нас вже нема), талановиті і менш талановиті — ми всі повинні знайти спільну мову в чужій країні, щоб показати приклад своїм дітям, навчити їх, як зберігати себе в чужому світі далі. А для цього потрібне все те, про що говорилося вище в цій статті. Воно потрібне всім нам — американським українцям — для нашої єдности.

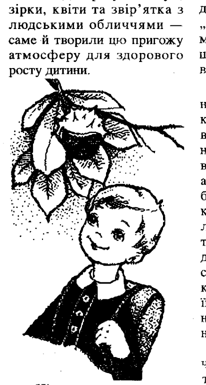
БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ НЕ БУДЕ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

ПОНАД 4,000 прихильників Республіканської партії Чехії взяли участь в організованому головою цієї партії Мирославом Сладеком антиурядової демонстрації в місті Брно, південна Моравія. Виступаючи перед демонстрантами, М. Сладек гостро критикував уряд і всі проурядові політичні сили. Він закликав до застосування дискримінаційних заходів проти „циганів, азіятів і чорних, які наводнили країну“. М. Сладек висловив сподівання, що його партія переможе у парляментарних виборах 1996 року і в цьому випадку першою акцією зформованого ним уряду буде „значне зниження цін на пиво“. Партія М. Сладека вже й тепер має свою фракцію у парляменті і там активно обстоює відновлення єдиної чехо-словацької держави. Разом з тим вона виступає за „самостійний національний шлях европейського розвитку“, який виключає участь Чехії у НАТО.

“Малювання – Моя Любов”

Так і заявила Ніна Мудрик-Мриц, коли в урядовій ляборато рії в Торонто їй запропонували дуже вигідну стипендію на студії зоології. Це в нагороду за її особливо сумлінну працю. Та вона відповіла: “Зоологія мені мила, але моя любов — малювання”.

І тому кличеві була вірна все життя. Бо ж її мистецька творчість була ділом любови, в першу чергу любови до дітей. Вона знала прекрасно, що саме дитина у своїй первісній простоті, здібна найкраще сприйняти величу божої доброти, відчути досконалу гармонійність всесвіту. І дитині потрібна та краса, це добро, як вода квітці, щоб росла й цвіла. І цю красу й добро Ніна вміла роздавати повними пригорщами. Її непорочні янголи, розсміяні очайдушки, усміхнені діти, добродушні дідусі, зірки, квіти та звір'ятка з людськими обличчями — саме й творили цю пригожу атмосферу для здорового росту дитини.

Ніна починала малювати ще змалку. Чарівний світ казки став основою її доспілого, продуманого світогляду на все життя. І невисихаючим джерелом її багатої творчости.

Створила свій точно визначений стиль, а при незвичайній працьовитості — теж дослівно цілу нову епоху в дитячій літературі та її ілюстрації. Можна б її без перебільшення порівняти із всесвітньої слави творцем рисункового фільму-Діснеєм. Та порівняння не випало б йому на користь: він стилізував природу аж до нагої простоти і негідного простацтва. Ніна теж подавала дійсність у спрощеній формі, але стилізуючи, виявляла її красу, шляхетність, світлу радість буття і — ласки Творця.

Писала й малювала теж і для дорослих. Глибоко пережиті, ніжно-ліричні поезії, „Калинова сопілка", тонко-містичні легенди „Веселковий рушник". Освяточнювала еміґрантам свята своїми прекрасними карточками, звеселяла весілля символічними оформленнями запрошень.

Але в основному — її життя належало дітям. Малюнки — і вірші із таким чутливим вглядом у психіку дитини, з притаманним дітям нелукавим гумором. Теоретики літератури для дітей твердять, що найкращий ілюстратор дитячої книжки це сам автор, навіть, якби не був малярем-графіком зроду. А Ніна була — і то високого рівня. Початкову науку в незрівняного маестра, Едварда Козака, ЕКА, вміла продовжувати наполегливою самостійною працею.

І хоч які були бездоганні, з погляду змісту та форми її вірші — все ж здається, що саме вони були ілюстраціями до малюнків — бо ці були головні. Виховувалися на її шедеврах цілі покоління українських дітей у діяспорі. Хто ж не тямить її „По ягідки", „Прогулянки в абетку", „Пригоди горішка", „На світанку," „Малювання", „Дитячого кутка", „Вогника", „Соняшних казок" — ну, й не злічити... А книжки доводилося видавати — в „діяспорі з необмеженими можливостями" — здебільшого — самому ж авторові...

Не забудуть Ніні численні автори й оформлення їх книжок, яким вона нераз відкривала і їм самим таємниці їх творів. Співпрацювала і в численних журналах а може найбільш блискучою була її співпраця у новацькому - пластовому журналику „Готуйсь". За „простибіг" — як же інакше!? Тодішня його редакторка і до сьогодні не може забути, як кожний, ледве накреслений її задум повертався від Ніни новою повнокровною перлиною.

Малюванням, як і творчим словом, висказувала й тугу за втраченою Батьківщиною. А любов ця була докорінна. Недаром же впертий лемко, Андрій Мудрик, директор „Маслосоюзу" так завзято будував наперекір польській владі самобутню українську економічну „державу в державі". Недаром мати, Марія з Середницьких, пластова провідниця „Згода", визначна діячка католицьких та жіночих організацій в Україні, Бразилії та Канаді, вливала в серця Ніни та молодшої Володимири, „Дуди", найглибше зрозуміння краси, змістовности й достойности українського мистецтва.

Недаром у її „Рідній Школі" вітав Ніну портрет патрона Тараса Шевченка, порубаний навхрест польською шаблею в Листопадові Дні. Недаром між її виховницями була письменниця Константина Малицька, авторка особливо любленої, хоч забороненої пісні „Ми по таборах і тюрмах карались довгі годи".

І дитячі забави Ніниного круга подруг були „в Довбуша", у „малих героїв" часів Визвольних змагань, або ж, висміювання, таки дуже різке, сучасної польської влади. Діти переживали та оживляли все, чим кормили їх уяву необхідні „Світик", „Дзвіночок" та інші книжечки, що про їх добір батьки пильно дбали.

Юначкою, в Бразилії, Ніна писала:

„Зір вогні спалахують
в зеніті,
В хвилях моря білим
квітом – піна
У душі, мов майстер
у граніті,
Ґравірує туга: Україна?

У цьому вірші, хоч ще молодому, Ніна вся:без краплі пози чи облуди. Не лиш писала й малювала — була теж членом об'єднань письменників „Слово" та „Козуб", але найбільше праці вклала в Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді. Там і заступала постійно думку, що дітей треба вчити повновартісної, якнайбагатшої мови, не знижаючись до рівня їх сьогоднішнього знання, бо “інакше-коли ж навчаться?!”

Та, даючи Ніні небувалі два таланти, які вона й належно помножила, Творець дав їй і змогу осягнути ще вищу досконалість духа. Через невилічиму недугу, яка тривала ще від колиски. Зворушливо було слідкувати за незвичною в дитини самодисципліною, коли на веселих і смачних дитячих прийняттях Ніна ніколи й не торкнулася заборонених їй ласощів. Коли сумлінно сама пильнувала часу постійних іньєкцій.

Недуга приносила нові, щораз важчі ускладнення. Лікарі й лічниці були нерозривною частиною її життя, а кожний день - новим, героїчно довершеним подвигом. Та цей подвиг ніс вірно разом із нею муж, і більше, ніж друг, Богом даний янгол-хоронитель, Роман. Теж зі Львова. Очевидно.

По геройськи, рискуючи кожноразово життям, Ніна привела на світ та виховала двоє дітей. Бо попри всю свою ніжність та чутливість — вміла непохитно змагати до мети, яку собі обирала.

Та все покінчилося у погідний осінній день, коли в далекому, неосяжному Львові елегійно стукали об брук доспілі каштани.

Спочила в домовині, покритій ніжно-рожевими рожами, недалеко батьків, яким сама запроєктувала була пам'ятник. Собі ж пам'ятника не хотіла. Ні промов, ні тризни. Бо ж осягнула вже найбільшу нагороду, більшу від подвійної із Літературного Фонду ім. Івана Франка в Чікаґо: її книжечки масово йдуть в Україну та викликають усмішки на личках нових поколінь дітей.

Світлий Дух, зві.ьнившись від кволого тіла, животворить у нових дитячих серцях...

Леся Храплива-Щур

Чикаґо відзначує 70-ліття СУА

В суботу, 7-го жовтня в авдиторії церкви свв. Володимира і Ольги Окружна Управа Союзу Українок Америки в Чикаґо влаштувала урочисте святкування 70-ліття ювілею СУА. Свято відкрила коротким привітом Марія Дорожинська, голова 84-го Відділу і заступниця голови Округи, яка попросила до слова Анастазію Хариш, голову чикаґської Округи. На її прохання студентка Іллинойського Університету Стефа Ґаст відспівала гимн Союзу Українок при фортепіяновому супроводі д-ра Яна Хойнацького. Опісля Анастазія Хариш привітала численно зібраних гостей, серед яких були: Владика Іннокентій Лотоцький, парох церкви свв. Володимира і Ольги, о. Іван Кротець, консул України в Чикаґо з дружиною, голова Золотого Хреста Наталія Іванів, почесна голова Округи Любослава Шандра. Присутні відзначили також основоположниць чикаґського Союзу Українок: Олену Кріль, Вікторію Ларсон, Надю Дзидзан, Ольгу Заброцьку. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять одної із найстарших союзянок, бл. п. Ірени Пежанської. Опісля у змістовному слові Анастазія Хариш коротко з'ясувала осяги цієї найстаршої і найчисельнішої організації в Америці. Підготовані до праці ще на рідних землях піонерками Наталією Кобринською, Міленою Рудницькою, опісля в ЗСА Оленою Лотоцькою, жінки знайшли в Союзі Українок Америки теплий клаптик батьківщини, рідну пристань серед чужого ворожого довкілля, яка допомогла їм зберігати себе і своїх рідних від асиміляції, гідно репрезентувала і заступалася за долю української жінки й народу, давала поштовх до ідейної праці, якої висліди можна сьогодні бачити в усіх проявах громадського життя.

Далі програму вела членкиня 85-го Відділу Роксана Гнатейко-Харкевич. На її прохання Владика Іннокетій провів молитву перед трапезою, в якій подякував Господеві за опіку над починами СУА в минулоум та побажав успіхів у ласці Божій на майбутнє.

В дальшій частині програми присутні вислухали низку привітів від місцевих громадських установ та поодиноких громадян, які прочитала ведуча вечора. Із святочним словом виступила Іванна Ґорчинська, членкиня 22-го Відділу, редактор „Нової Зорі“. Вона нагадала, що СУА був першою етнічною організацією, яку 1940 року прийнято в члени Ґенеральної Федерації Жіночих Клюбів, опісля престижевої Національної Ради Жінок Америки. Рівночасно СУА вдержував постійний зв'язок з матірним Союзом Українок Галичини, інформував американський уряд про голодомор в Україні, висилав протести до Ліґи Націй у Женеві у зв'язку з розв'язанням Союзу Українок у Львові, в часі большевицької окупації інтервенував в обороні українського народу до президента Рузвельта, в часі війни включився в допомогову акцію американського Червоного Хреста. Опісля прелеґентка проаналізувала діяльність поодиноких референтур, які хоч різнородні, та все ж творять одну багатогранну цілість.

Організація постійно дбала про приріст членства, яке сьогодні нараховує 3,161 чл., 105 Відділів, 9 Округ. Постали Окружні Ради (тепер Окружні Управи), відбувалися Конвенції, видавано конвенційні книжки із точним переглядом праці, творилися молодечі Відділи (Форум Молодечих Відділів — 1945 р.). Своєю діяльністю ця референтура деколи доповняла працю суспільної опіки. Так у 50-их, повоєнних роках створено комісію „Мати і Дитина“ з ціллю допомогти біженцям в Европі. Крім пачок з одягом і харчами, опікувалися дитячими садочками, школами українознавства, допомагали старшим та самітнім жінкам у тяжких обставинах. Беручи до уваги розсіяність жіноцтва у різних країнах світу, СУА як член Світового Жіночого Конґресу з 1948 р., мав великий вплив на створення Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

Культурно-Освітня референтура, почата т. зв. „просвітніми сходинами“, згодом розгорнула широку діяльність. Творилися гуртки книголюбів, видано в англійському перекладі вибрані твори Лесі Українки, читано літературні твори, влаштовано зустрічі з письменниками, мистцями, виставки картин, кераміки, вишивки, писанок, часто перед американською публікою. СУА постійно інформує про розвій культурних процесів в Україні, розглядає українську обрядовість як вияв традиції, проголошує літературні конкурси з врученням нагород, організує конференції та зустрічі з жіноцтвом України, має великий вплив на розвиток Українського Музею в Ню Йорку, збагачує його експонатами; Відділи є членами Музею із річною вкладкою 100 дол., або його добродіями та меценатами.

Референтура суспільної опіки включалася в допомогову акцію ще в 1944 р. висилкою пачок, афідавітів, шуканням приміщеня для скитальців (так було створено гуртожиток у Філядельфії). Під цю пору, поряд із поміччю потребуючим у Південній Америці, Польщі, Юґославії — сиротинцям, школам, піклувальним домам, головна увага присвячена Україні. Туди висилаються пачки з одягом, ліками, вітамінами від фармацевтичних фірм, медичне приладдя, оплачується складні операції. СУА опікується у Львові власною дитячою спеціялізованою лікарнею. Зокрема успішно діє допомога дітям і молоді — жертвам Чорнобиля. Суспільна опіка кожного Відділу дбає про потребуючих і хворих членок СУА, відвідує їх у хатах і лікарнях, листується із далеко віддаленими, влаштовує зустрічі і прогульки, що є підтримкою для старших віком і самітніх.

Стипендійна акція, розпочата в 1945 р. теж була неабиякого поширення. Студенти-стипендіяти були в Бразилії, Арґентині, Параґваю, Англії, Італії, Польщі, Юґославії, останніми роками в Україні і Румунії. Багато з них стало вже професіоналами, свідомими українцями, які займають провідне місце у своїх громадах. СУА має понад 1000 стипендистів, упродовж останніх 25 літ виплачено на стипендії 1,710,467 дол.

Завданням виховної референтури було виховати дошкілля. Окружні Ради СУА влаштовували виховні семінари; комплети лекцій, виготовлені Іриною Пеленською, Анастазією Смеречинською, згодом Вірою Андрушків, теж були цінним вкладом у працю, що велася на професійному рівні. Творилися світлички, бібліотеки виховної літератури, які служили виховним референткам, учителькам світличок, чи відповідним виставкам. Зорганізована в 1991 р. вимінна виставка української дитячої літератури і перекладів з усіх континентів світу пройшла з великим успіхом не лише в Києві і Львові, а й у дальших містах України і навіть далекому Іркутську.

Пресова референтура подає до преси інформації про діяльність СУА, організує міжокружні конференції, підтримує зв'язок з пресовими референтурами Округ, бере участь у засіданні редколеґії журналу „Наше Життя“. Цей журнал, започаткований спершу скромною односторінковою формою, є сьогодні почитним органом з різноманітним змістом — літературно-мистецьким, етнографічним, історичним, сторінкою для дітей тощо. Торік цей всесторонній, дбайливо оформлений журнал відсвяткував своє 50-ліття. Підсумовуючи висновки із проведеної праці, Іванна Горчинська накреслила плян дії на будуче: посилення діяльности в обраних ділянках, допомога батьківщині, тісна співпраця з жіноцтвом України, стремління до єдности і зміцнення впливів в українській громаді.

Добрим доповненням програми була музична точка у виконанні Дарії Городиської (скрипка) і Рути Панчук-Ріпецької (фортепіяно). Опісля почесна голова Округи Любослава Шандра, з'ясувавши ціль діяльности СУА як працю для українського народу, підкреслила, що лиш зорганізоване та віддане членство і добрий провід може бути запорукою дальшого успішного розвою. Опісля відзначила почесним членством засновниць чикаґського СУА Олену Кріль, Вікторію Ларсен (найстарший 36-ий Відділ), Надю Дзидзан, Олю Заброцьку (22-ий Відділ), та почесним головством Округи засновницю і довголітню голову 22-го Відділу й Округи Анастазію Хариш. У зворушливих словах відзначена голова подякувала за признання та запевнила про дальшу працю для добра української жінки і народу. Останньою точкою програми був виступ Ірини Олексюк (29-ий Відділ) із власного укладу монтажем. Опісля Роксана Харкевич склала подяку всім присутнім, які відспіванням українського національного гимну закінчили цей святочний вечір.

Віримо, що майбутня життєва дорога Союзу Українок Америки буде сповнена такої самої наснаги й жертовности, як і досі, а естафету шляхетних ідеалів добра для людини і батьківщини понесуть далі жінки молодшого покоління.

Мирослава Шевчик

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Президія Конґресу Українців Канади

Олег Романів розпочав свою другу з черги трирічну каденцію як президент Централі Конґресу Українців Канади. У О. Романіва не було суперників на XVIII З'їзді Українців Канади.

Делеґати також ухвалили склад нової Президії Централі Конґресу Українців Канади. Членами Президії КУК на 1995–98 роки стали такі особи:

Колишній президент	д-р Дмитро Ціпивник
Братство Українців Католиків	Евстахій Дзвоник Том Бодикевич
Союз Українців Самостійників	Стефан Франко, Михайло Заліщук
Українське Національне Об'єднання	д-р Модест Мицик, Любомира Чайковська
Ліґа Українців Канади	Ігор Брода, Леся Швалюк
Українська Канадська Федерація	Іван Петришин
Підприємців та Професіоналістів	Михайло Ваврищин
Комітет Українок Канади	
Крайова Екзекутива	Соня Бейзик
Українська Канадська Фундація	
ім. Тараса Шевченка	д-р Роман Петришин
Пласт	Софія Качор
СУМ	Мирослава Підгірна
СУМК	Розалія Скавінська
Ліґа Українських Католицьких	
Жінок Канади	Марія Комарницька
Союз Українок Канади	Орися Сушко
Братство Колишніх Вояків	
Першої Дивізії УНА	д-р Роман Романович
Канадська Українська	
Іміґраційна Служба	Євген Дувалко
Канадські Приятелі України	Еліяс Яремчук
Українська Кооперативна	
Рада Канади	Мирослав Буґера
Українська Вільна Академія Наук	д-р Михайло Тарнавецький
Товариство Колишніх Вояків УПА	Михайло Радавець
Український Народний Союз	Стефанія Геврик
Інститут Дослідів Волині	Ніна Лугова
Українська Взаємна Поміч	Борис Саломон
Провінційна Рада КУК	
Британської Колюмбії	Богдан Герчак
Провінційна Рада КУК Альберти	Дмитро Якута
Провінційна Рада КУК Саскачевану	Адріян Бойко
Провінційна Рада КУК Манітоби	Леся Швалюк
Провінційна Рада КУК Онтаріо	д-р Євген Рослицький
Провінційна Рада КУК Квебеку	Євген Чолій

Наступні п'ять організацій повинні ще призначити своїх представників до Президії КУК: СУСК; Суспільна Служба Українців Канади; Крайова Рада Українських Організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви; Товариство Лемків Канади; Наукове Товариство ім. Т. Шевченка.

У XVIII З'їзді Українців Канади брало участь 256 зареєстрованих делеґатів на відміну від 395 делеґатів в 1992 році.

Д-р С. Трофименко доповідав в університетах Австралії

У вересні ц. р., д-р Святослав Трофименко, старший науковий співробітник Центрального дослідчого відділу фірми Дю Понт у Вілмінгтоні, Делавер, перебував як запрошений науковець „Вілзмор феллов" при катедрі хемії в університеті Мельбурн в Австралії і в цій ролі дав серію доповідей у різних австралійських університетах. Темою його доповідей була передусім хемія лігандів, що їх д-р Трофименко винайшов і назвав скорпіонатами, про які він вже опублікував чотири статті-огляди, в роках 1972, 1984 і 1993, на проханяя редакцій престижевих американських хемічних журналів.

Після виступів в університеті Мельбурн, д-ра Трофименка запросили прочитати першу лекцію ім. Рекса Вілліямсона в університеті Дікін в Ґілонґу, а відтак відбути цілу туру з доповідями по університетах Ля Тровб, Монаш (обидва в Мельбурні), Гобарт (Тасманія), Аделаїд, Канберра, Брізбейн і Сідней.

Під час свого перебування в Мельбурні, д-р С. Трофименко виступив також перед українською громадою в місцевому осередку Наукового Товариства ім. Шевченка, спільно з д-р Оленою Переломою з Києва, що тепер викладає в університеті Монаш.

Д-р С. Трофименко є членом НТШ, УВАН та Східньоевропейського Дослідчого Інституту ім. Липинського, а також членом УНС, Відділу 173-го.

Закордонна...

(Закінчення зі стор. 2)

До того всього можна додати ось що. Після спроби перевороту в СССР і сміливої постави Єльцина Росія здобула собі багато симпатій на Заході. Та тоді прийшла Чечня, різного покрою „Жириновські", підтримка росіянами сербів у Боснії, а разом з тим і усвідомляння про можливість повороту Росії до своїх старих імперських амбіцій.

Те саме ділялось і в Америці, зокрема під впливом заступника секретаря Департаменту закордонних справ Телбота, якого один постійний співрбітник „Волл Стріт Джорналу" назвав русофілом. Та на щастя, і тут ситуація поліпшується. Приміром, приємно завважити, що голова Українсько-Американської Асоціяції Університетських Професорів І. Каменецький написав листа до президента Клінтона з нагоди святкування 50-ліття перемоги над гітлерівською Німеччиною. Відповідь на того листа прийшла не від якогось урядовця в Білому Домі, а від самого Клінтона. У тій відповіді президент Клінтон, між іншим, робить таку заяву: „Я також запевнив його (Президента Кучму) про сильну підтримку З'єднаними Стейтами Америки незалежности і територіяльної недоторканости України".

В Україні є багато проблем, пов'язаних з економічними реформами. Є теж багато проблем, пов'язаних з українізацією держави, війська та шкільництва. Та дотепер я не завважив ніякої більшої ваги кроку Уряду чи Президента Кучми, яке в некорисний спосіб заторкнуло б розбудову української держави чи її суверенність.

У 1990 РОЦІ Д-Р ДЖЕК КЕВОРКІЯН розпочав кампанію лікарської допомоги при самовбивстві осіб хворих на невилічимі недуги. Одначе ця його кампанія не була надто ефективною, бо він сам мав і дальше має цілий ряд леґальних неприємностей саме через те, що допомагав таким особам. Одначе минулого понеділка, 30-го жовтня, невелика група лікарів публічно заявила свою підтримку д-рові Дж. Кеворкіянові в його намаганнях і зобов'язалася розробити напрямні для цього, щоб воно було медично і морально оправдане.

Замість квітів на свіжу могилу дорогої сестри і тети бл. п. пл. сен. ОСИПИ ГАЛЯРЕВИЧ зложили на Пласт в Монтреалі: Богдана Маєр — $100, Марта Маєр — $200 і приятелі: Марія Глуховецька — $50 і Ірена Гечко — $50.

О. Мороз...

(Закінчення зі стор. 1)

вами статутові умови Міжпарляментарної асамблеї передбачають прийняття рішення консенсусом, кожна держава має один голос і рішення асамблеї мають рекомендаційний характер, отож для незалежности України ніякої загрози немає.

Під час зустрічі з журналістами О. Мороз висловив сумнів щодо можливости схвалення конституції „навіть простою, а не конституційною більшістю". На його думку, якщо в основу конституції ляже конституційний договір між законодавчою і виконавчою владами, „це стане катастрофою, котра засвідчить повну відсутність демократії і встановлення у державі монархії". Якщо Верховна Рада не зможе схвалити конституцію в цілому, то буде прийнято шість-вісім концептуальних положень, а тоді — рішення про проведення крайового референдуму.

О. Мороз поскаржився, що кожний указ Президента є „втручанням у правне поле законодавчої влади", не зважаючи на те, що конституційний договір і так значно поширив уповноваження виконавчої влади.

На думку Мороза, розгляд проєкту конституції в парляменті „буде важким", оскільки є суперечки щодо деяких положень проєкту, зокрема, територіяльного устрою, організації влади та місцевого самоврядування. „Розподіл влади в Україні має забезпечуватися у повній мірі: Верховна Рада пише закони, виконавча влада їх виконує, а не пише ці закони у вигляді указів, постанов чи розпоряджень".

Ідеально, сказав О. Мороз, „було б краще, якби конституцію ухвалювала Верховна Рада", тому треба створити „такий документ, який задовольнив би парлямент".

Ліві запрошують на свято

Київ. — Бльок лівих сил Києва надіслав запрошення Президентові України Леонідові Кучмі та голові Верховної Ради Олександрові Морозові запрошення взяти участь у святкуванні 78-ої річниці Жовтневої революції.

Як зазначено у запрошенні, 7–8-го листопада „є державним святом, якого в Україні ніхто не скасовував, тому участь у ньому мають і найвищі урядові особи".

Координатор бльоку лівих сил Києва Василь Арестов повідомив, що вони домагатимуться заборони у ці дні будь-яких альтернативних акцій, оголошення їх „антидержавними".

У день...

(Закінчення зі стор. 1)

Робітників (ВСР) провели пресову конференцію, на якій поінформували представників преси про ґрандіозний похід трудівників, тобто „лівих". Голова ВСР Бондарчук слів не добирав. Критикуючи „нових українців, що жирують за рахунок народу", він запевнив: „Незабаром бидло, що розпережалося, копнуть чоботом" і початком цього стане День єдиних дій трудівників. Підготова до акції була успішно проведена по всій Україні, окрім Полтавської та деяких західніх областей України.

Цей рух трудівників підтримали також члени парляментарного об'єднання „Робітнича Україна", до якого увійшли депутати Верховної Ради Єґор Аннєнков, Анатолій Левченко, Леонід Камінський, Григорій Недвига, Валерій Сікалов, Юрій Сизенко, Василь Іванов і Анатолій Хмельовий. В оприлюдненій заяві вони проголосили: „Ми підтримуємо робітників, колгоспників, трудову інтеліґенцію всіма доступними нам способами".

Подібні акції відбулися у Львові, Донецькому, Рівному та інших обласних містах України, але й там вони не були масовими, як очікувалося. Виглядає, що народ сьогодні розраховує на власні сили більше, ніж на демонстрації.

Лідер Гамас...

(Закінчення зі стор. 1)

тюрмі. Декілька днів тому він дав інтерв'ю для ісламської газети „Голос свободи і справедливости". Наступного дня заклик шейха передрукували всі найбільші палестинські газети.

Спостерігачі підкреслюють, що коли голос шейха Ясіна буде почуто, то це означатиме, що відпаде найбільша загроза процесові нормалізації взаємин між Ізраїлем і Палестинською визвольною організацією, і це станеться у дуже важливий момент мирних переговорів — на самому початку виведення ізраїльських військ зі західнього берега Йордану.

Інший політичний активіст Гамас, шейх Магмуд Загар, повідомив, що його організація веде переговори з головою ПВО Ясіром Арафатом, вирішальна тура відбудеться у середині листопада в одній з арабських країн, ймовірно у Сирії або в Єгипті. Гамасівці обговорюють з Я. Арафатом можливості і умови припинення нападів на жидів та участи у палестинських виборах. Делеґацію на ПВО на переговорах з Гамас очолює сам Я. Арафат.

У своєму інтерв'ю з в'язниці шейх Ясін сказав, що „переговори мж Гамас і ПВО зосереджені на відновленні нормальних стосунків і припиненні збройної боротьби без обмежень у часі. Гамас має намір поважати і не прорушувати закон, однак палестинська влада повинна припинити свавілля щодо Гамас".

Шейха Ясіна засудили на довічне ув'язнення за його наказ вбивати палестинців, які погодилися сприяти досягненню миру між арабами і жидами.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Успішні виступи УАСТ „Чикаґо" в турнірах

По закінченні весняних розгривок за першість Метрополітальної Ліґі в Чикаґо УАСТ „Леви" взяло участь у двох літніх турнірах. В днях 19—20-го серпня ц.р. УСТ „Крила" було господарем футбольного турніру на спортовій площі оселі СУМА в Барабу, Висконсин. Змагання проходили круговою системою, 2x15 хвилин, в яких УАСТ „Леви" здобули слідуючі висліди: „Леви" — Ремс СК — 2:0, проти „Фортуни" — 1:1, проти Реаль Ф.К. — 2:1, проти Вуканди — 4:0, проти „Крила" — 1:1.

Згідно з цими вислідами, „Леви" зайняли перше місце з точками 8:2 і 10:3 ґолів. Дальші кращі два місця здобули „Фортуна" — 7:3 і „Крила". Рівночасно пройшов турнір „олдбоїв" з участю п'ятьох дружин: дві дружини „Левів", Ремс і Вуканда. В цьому турнірі перші три місця зайняли Ремс, УАСТ „Леви" і „Крила". Провідником першої дружини УАСТ „Леви" був М. Мартинович, „олдбоїв" — А. Яворський. Уже увійшло в традицію, що УАСТ „Леви" уряджує кожного року наприкінці серпня турнір „олдбоїв". Цього року такий турнір відбувся 26-го серпня на грищі в Парк Ридж. Участь в цьому турнірі взяло чотири дружини: „Леви", „Крила", Богоміянс і Сінсіннаті. Змагання турніру пройшли круговою системою 4x20 хв. з такими вислідами: „Леви" — Богіміянс — 2:3, „Крила" — Сінсіннаті — 5:0, „Крила" — Богіміянс — 2:0, „Леви" — Сінсіннаті — 7:3, „Леви" — „Крила" — 1:0.

Згідно з цими вислідами, три дружини здобули по чотири точки, одначе перше місце зайняли „Крила" з кращим співвідношенням ґолів.

По закінченні ігор турніру в сусідньому ресторані відбулося турнірове прийняття для змагунів та Проводу, в часі якого вручено турнірові трофеї. Організатором та провідником турніру був А. Яворський.

Мґр Роман Б. Припхан

УСК Ню Йорк — Ґоя С.К. — 2:3

В неділю, 20-го вересня ц.р., перша дружина УСК деб'ютувала в 1-ій лізі Космополітальної Ліґи. Як показує вислід, наші футболісти зазнали поразки, вислідом 2:3. але сама зустріч пройшла рівнорядно і хвилинами наші футболісти навіть переважали в грі. Ведення на початку зустрічі для УСК здобув Ясіне з подачі Турка, одначе невдовзі після цього суперники вирівняли — 1:1 і ще перед перервою вийшли вперед — 2:1. У другій половині обидві дружини обмінялися по одному ґолеві і таким чином Ґоя вийшла переможцем. Підсумовуючи, треба сказати, що наша дружина добре себе зарепрезентувала, і якщо робитиме дальший поступ в техніці і зіграються нові футболісти, то вона буде серйозним конкурентом в першій дивізії. Склад УСК : Ґіддо, Добровольський, В. Коваленко, Волводіно, Машіменко, Верінський, МкКензі, Савелєв, Крисп, Турко, Рід, Ясіне, Заращак, Бані, Соза, Дуракович, Ґреб, Діма. Провідник і тренер Стефан Коваленко.

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА комісія Росії не допустила заснований Григорієм Явлінським політичний бльок „Яблоко" і рух „Дєржава", очолюваний генералом Алєксандром Руцким, до участи у парляментарних виборах, призначених на 17-те грудня. Це викликало активні протести з боку інших політичних партій, які у згаданій акції вбачають спробу уряду перетворити нові вибори у черговий фарс. Навіть такий непримиренний опонент Г. Явлінського, як лідер комуністів Ґеннадій Зюґанов, — і той засудив рішення виборчої комісії. Обидва бльоки мають намір апелювати до Верховного суду. Спостерігачі передбачають що коли все ж таки Г. Явлінський і А. Руцкой опиняться поза виборами до Державної думи, то вони здобудуть додаткові голоси під час президентської кампанії 1996 року.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮЛІЯ ДЕМКІВ член УНС Відд. 14-го Т-ва „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н.Дж. померла 7-го червня 1995 року. Нар. 24-го квітня 1915 року в Україні. Членом УНС стала 1956 року. Залишила у смутку сина Омеляна. Похорон відбувся 12-го червня 1995 року на цвинтарі Беллв'ю в Онтаріо, Каліф.

Вічна Їй Пам'ять!

Майк Отрок, секр.

АНДРІЙ СПОЛЯРИЧ член УНС Відд. 120-го Т-ва ім. св. Миколая в Аліквіппа, Па. помер 17-го серпня 1995 року на 75-му році життя. Нар. 29-го листопада 1919 року в Мартин, Па. Членом УНС став1953 року. Залишив у смутку сина Григорія, дочку Синді з чоловіком і внуком, брата Марка і дві сестри Марію і Катерину. Похорон відбувся 17-го серпня 1995 року на цвинтарі „Ґуд Самарітан" в Ембридж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Я. Матіяш, секр.

МАРІЯ ШМІДТ член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й. померла на 88-му році життя. Нар. 1907 року в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку дочку Софію Миколаєвич, двоє внуків і 8 правнуків, а також племінників і племінниць. Похорон відбувся 10-го серпня 1995 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Анна Перун, секр.

СОФІЯ ШЕВЧУК член УНС Відділу 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й. померла на 74-му році життя. Нар. 1921 р. в Україні. Членом УНС стала 1967 року. Залишила у смутку двох синів Івана і Джері, сестру на Україні, 11 правнуків і племінницю. Похорон відбувся 27-го липня 1995 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Анна Перун, секр.

МАРІЯ ЧАБАНЮК член УНС Відд. 163-го Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па. померла 13-го серпня 1995 року на 70-му році життя. Нар. 1925 року в Барановичах, Україна. Членом УНС стала 1977 року. Залишила у смутку мужа Михайла, дочку Христину, сестру Софію в Україні і дальшу родину в ЗСА і Україні. Похорон відбувся 16-го серпня 1995 року на цвинтарі Lawnview in Rockledge, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!

Теодор Дуда, секр.

НАТАЛІЯ ДАЦКО член УНС Відд. 399-го Т-ва „Леви" в Чикаґо, Ілл. померла на 75-му році життя. Нар. 1920 року в Золочеві, Україна. Членом УНС стала 1972 року. Залишила у смутку мужа Степана, сина Ігоря з дружиною Стефанією і внуками: Елізабет, Елейн і Ніною. Похорон відбувся 5-го серпня 1995 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Роман Б. Припхан, секр.

АННА ТИЖ член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янґставні, Огайо померла 3-го лютого 1995 року на 97-му році життя. Нар. 27-го липня 1897 року в Україні. Членом УНС стала 1951 р. Залишила у смутку брата Алекса Макуха в Канаді і 3 сестри в Чехословаччині. Похорон відбувся 6-го лютого 1995 року на цвинтарі свв. Петра і Павла у Воррені, Огайо.

Аннабелля Боровицька, секр.

КАТЕРИНА Е. ЕВАНС член УНС Відділу 78-го Т-ва ім. св. Миколая в Майнерсвилл, Па. померла 28-го березня 1995 року на 86-му році життя. Нар. 5-го лютого 1909 року в Джанставні, Па. Членом УНС стала 1962 року. Залишила у смутку сина Михайла мол. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Llewellyn, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Петрунцьо, секр.

АНТІН ШУМЕЙКО член УНС Відділів 200-го і 361-го в Ню Йорку помер 18-го липня 1995 р. на 83-му році життя. Нар. 1911 року в Україні (колись Австрія). Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку дружину Віру. Похорон відбувся 21-го липня 1995 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЕДВАРД КОЗЕМЧАК член УНС Відд. 113-го в Деррі, Па. помер 18-го серпня 1995 року на 68-му році життя. Нар. 13-го квітня 1927 року в Деррі, Па. Членом УНС став 1978 року. Залишив у смутку синів Едварда мол., Григорія, дочок Джойс МекДовелл і Поретту. Похорон відбувся 22-го серпня 1995 року на цвинтарі св. Йосифа в Деррі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Франко Коземчак, секр.

АЛЕКСАНДЕР К. ГОВИЧ член УНС Відд. 20-го в Гемтремку, Миш. помер 8-го березня 1995 року на 85-му році життя. Нар. 17-го лютого, 1910 року в Україні. Залишив у смутку дружину Мері і дочку Дольорес. Похорон відбувся 10-го березня 1995 року на цвинтарі White Chapel in Troy, Michigan.

Вічна Йому Пам'ять!

Р. Куропась, секр.

МАРТА НАЗАРЕВИЧ член УНС Відд. 341-го Т-ва ім. І. Головінського у Віндсорі, Онт. помер в лютому 1995 року на 80-му році життя. Нар. 1914 року в Тернополі, Україна. Членом УНС стала 1968 року. Залишила у смутку дітей Лесю, Надіну Герман і Марка з дружиною Линн та 5-ро внуків: Еріна, Адама, Патріка, Еймі й Олівію. Похорон відбувся на цвинтарі Windsor Memorial Gardens in Windsor, Ontario, Canada.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

СТЕФАН БУДУЛИЧ член УНС Відд. 327-го в Гемпстед, Н.Й. помер 18-го липня 1995 року на 84 -му році життя. Нар. 11-го квітня 1911 року в Україні. Залишив у смутку дружину Юлію і сина Баба Володимира. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Розмавнт.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Лущак, секр.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ
Редакційні вістки про громадські імпрези *будуть поміщені у* **„Свободі"** **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику"
Редакція „Свободи"

Чи знаєте, що
„СВОБОДА"
це не тільки
найстарший український щоденник у світі
безперебійної появи, але й найдешевший.
За нього платять
члени УНСоюзу **30** центів, а нечлени — **40** центів.
Чи не варто підтримати цю газету передплатою?